

А мъски-те во железа,
И жрти-те во ремѣна,
Та си пошло на вечера.
Що му даде църни очи,
И нейджино бѣло лице
Бѣло лице, бѣло гърло.
Малу що сѣ покочиле
Дур' сѣ зора обзорило.
Стопани го побарале,

Що да видѣтъ вельо чудо!
'Си-те конѣи во пайвани,
А мъски-те во железа,
А жрти-те во ремѣна.
Тога си сѣ почудиле;
Кабае-о му простиле,
Защ' сѣ найде многу уменѣ.
Аль не ум-отъ отъ измекарѣ,
Аль не умъ отъ любовница?

417.

Јана идетъ отъ баня-та
Измѣна, искапана;
Лудо идетъ отъ ме'ана
Наядено, напѣено;
Си јавнало бѣрза коня,
И со коня си подигратъ,
'Уба Јана ѣ пристигна.
Тога Јана му зборвеше:
„Море лудо, кутро младо!
Позапри си бѣрза коня,

Дан' ме згазишъ, дан' ме сломишъ?“
Тога лудо сѣ измами,
Си позапра бѣрза коня.
Колку лудо сѣ позапра,
Шега Јана го подбила:
„Найде волк-отъ рудо ягне,
Не умеиѣ да го ядиръ;
Найде лудо малко момѣ
Не умеиѣ да го любить.“

418.

Пролетале два сиви сокола
Кунѣ чаршии, и кунѣ баздригани,
Му падне'е Иво на рамена.
Личенѣ Иво на кепенекъ сeditъ,
И си режитъ перо пауно'о;
Не пореза перо пауно'о,
Тукъ пореза рѣчица десница.
И говорѣтъ два сиви сокола:
„Айти тебе Иво добарѣ юнакъ!
Аль те болиѣ рѣчица десница?“
И говоритъ Иво добарѣ юнакъ:
„Айви виѣ два сиви сокола!
Не ме болиѣ рѣчица десница,
Тукъ ме болиѣ сѣрце за девојка;